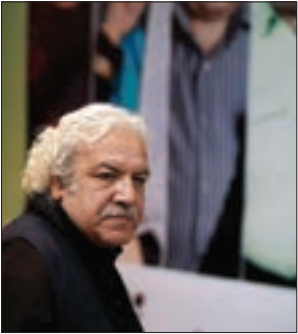

خالق «عجب رسمیه» در تدار ک یک برنامه آموزشی ادبیات برای تلوی یون

فردوسی و مولانا و سعدی در تلویزیون

گروه فرهنگ وادبیات! یکی از انتقاد هایی که فعالان حوزه ادبیات و کسانی که دشان برای فرهنگ غنی و ارزشمند این آب و خاک می تپد، آن را وارد می دانند. نبردختن به اسطوره های ادبی و فرهنگی ماست و جای خالی بزرگی

که به واسطه نبودنشان در رسانه ها به ویژه صداوسیما حسابی به چشم می آید. نتیجه این کم کاری را نیز در فاصله افتادن بین نسل نوجوان و جوان با این حوزه می دانند و اینکه بسیاری از این اسطوره های ادبی و فرهنگی برای برخی ناشناخته مانده است، البته این انتقادی است که بارها بیان شده، اما در عمل برای رفع یا جبران آن گامی برداشته نشده یا لافا ل آن گونه که شایسته است اتفاقی نیفتاده ودر مواردی حتی نتایج عکس به همراه داشته است. نمونه اش وقتی که در یکی از برنامه های تلویزیونی تصمیم گرفتند تا سعدی و فردوسی را به صورت نمایشی مهمان آنتن کنند، اما در مدت کوتاهی شبکه های اجتماعی پر شد از واکنش های منفی به آن. در چنین شرایطی آیا «ژرفاخذ» می تواند به نوبه خود کمی از این جای خالی ادبیات و بزرگان آن را برای ما پر کند؟ ژرفاخذ، نام برنامه ای است که قرار است با محوریت شعر و ادبیات از شبکه آموزش پخش شود. آن گونه که تسنیم نوشته است رسول نجفیان، بازیگر پیش کسوت سینما و تلویزیون که احتمالاً بسیاری از شما او را با «عجب رسمیه رسم زمنه» به یاد می آورید، این روزها مشغول ساخت مجموعه ای آموزشی برای ادبیات ایران است که به زودی آماده پخش از تلویزیون خواهد شد. این خبر از قول حسین نعمتی، مدیر گروه آموزش های عمومی شبکه آموزش، مطرح شده و آن گونه که در متن این خبر آمده، ژرفاخذ مجموعه نقالی و نمایشی است که برای آموزش محتوای ادبیات ایرانی از شاهنامه فردوسی، مثنوی معنوی، گلستان و بوستان سعدی و نظامی انتخاب شده است. بخشی از این مجموعه به صورت نقالی با صدای خود «نجفیان» و فرازهای شعر را گروه او هم خوانی می کنند و لحظاتی هم به صورت نمایشی خواهد بود. ظاهرا این مجموعه مراحل تولید را سپری می کند و ۶۰ قسمت تقریباً ۲۵دقیقه ای است. بنابر توضیحات مدیر گروه آموزش های عمومی شبکه آموزش احتمالاً تا یک ماه آینده این مجموعه تلویزیونی به پخش می رسد.

به همت نشر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی منتشر شد

کتاب خودسازی بر اساس آموزه های قرآن و اهل بیت (ع)

کتاب «خودسازی بر اساس آموزه های قرآن و اهل بیت (ع)» اثر سیدحسن حیدری موسوی است که در پژوهشکده فرهنگ و معارف قرآن پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی تهیه و به همت نشر این پژوهشگاه که ۱۲۲ صفحه به چاپ رسید. پژوهشکده مذکور تلاش کرده است با پژوهشگران فرهیخته و بهره گیری از آموزه های نورانی قرآن و اهل بیت (ع) و تدوین فرهنگ نامه سبک زندگی، کاربردی ترین اطلاعات موضوع های مرتبط با حوزه های گوناگون فردی، خانوادگی، اجتماعی و محیط زیست را در اختیار علاقه مندان قرار دهد. در میان مدخل های این فرهنگ نامه، بعضی از موضوع هااز ویژگی های خاص فرهنگی برخوردار است و عموم افراد جامعه به صورت گسترده با آن سروکار دارند. از این رو، برای ارتقا وتقویت سبک زندگی اسلامی، شایسته است آموزه های دینی مربوط به این گونه موضوع ها علاوه بر ارائه در فرهنگ نامه، به صورت کتابچه های مستقل نیز در اختیار علاقه مندان قرار گیرد. بر همین اساس، در اثر پیش رو شاخصه های مربوط به خودسازی در آموزه های قرآن و اهل بیت (ع)تهیه می شود و در اختیار علاقه مندان قرار می گیرد. در این اثر، پس از مفهوم شناسی سبک زندگی اسلامی و مبانی و گستره سبک زندگی و مفهوم شناسی، به اهمیت خودسازی پرداخته شده است. نویسنده، در ادامه این اثر، پس از بررسی زمینه های خودسازی (خداشناسی، پیامبرشناسی، امام شناسی، معادشناسی و خودشناسی)، به مقدمات خودسازی پرداخته و شرایط خودسازی را تبیین کرده است، عوامل خودسازی، از دیگر مباحث این اثر است که در این راستا به نماز، ذکر، تهجد، زکات، روزه، جهاد، تقوا، تلاوت قرآن و اتفاق اشاره شده است. نویسنده در این اثر، به «مراحل خودسازی» می پردازد که در این قسمت تجلیه، تخلیه و تحلیه به عنوان این مراحل تشریح شده است.

زین قدیر

علیرضا حیدری |مدرس ویراستاری

- ناوبراسته ✖**

مسائل کلان وراهبردی کشور می بایست به دور از تنش ورفتارهای سیاست زده در فضای آرام ومنطقی، تدبیر وبرنامه ریزی شود.

- ویراسته ✖**

مسائل کلان وراهبردی کشور باید به دور از تنش و رفتارهای سیاست زده در فضای آرام ومنطقی، تدبیر وبرنامه ریزی شود.

نکته

اینکه کجا باید، و نه نایب، و کجا بایست، و نه نیاست، به کار بریم، به زمان فعل بستگی دارد. بهتر است باید، و ننباید، را بر ای زمان حال، و بایست، و نه بایست، را برای زمان گذشته به کار ببریم.

#زین_قدیر_پارسی

تصویر کتاب بر فکی ست!

نگاهی به جایگاه کتاب و کتاب خوانی در صداوسیما در گفت وگو با مسئولان و کارشناسان این حوزه

محبوبه عظیم زاده

گزارش

گل سرسید همه آنچه گفته شد و ما شنیدیم و شما نیز قرار است بخوانید، یک چیز است: «کتاب باز!، برنامه ای با محوریت کتاب که به قدر کفایت شناخته شده است و در طول پنج فصلی که روانه آنتن شد مخاطبان وفاداری برای خودش دست و پا کرد و حسابی دوست داشته شد. اینجا اما می خواهیم کمی از سنایش آن فاصله بگیریم و این سؤال را مطرح کنیم که چرا در طول همه سال های گذشته، هیچ برنامه شاخص و هم وزن دیگری با محوریت کتاب وجود نداشته است که حالا بخواهیم از آن نام ببریم؟ چرا مخاطب، مسئول یا هر آن که به نحوی با این فضا دمخور است، بی بربرگرد برای تمسک به مثل، فقط می آیند سراغ کتاب باز! و در این میان آیا بین شبکه سراسری و شبکه محلی توفیری وجود دارد؟ واقعا جایگاه کتاب و کتاب خوانی در صداوسیما کجاست؟ آیا می توانیم ادعا کنیم که صداوسیما دارد به خوبی روی کتاب و کتاب خوانی مانور می دهد یا برعکس، باید بگوییم به عنوان یک رسانه از ظرفیتی که دارد استفاده درستی نکرده است؟ آنچه ما دنبالش بودیم، یافتن پاسخی برای همین سؤال بود و به همین دلیل، سراغ مسئولان صداوسیما و تعدادی از چهره های آشنای فرهنگی و ادبی رفتیم. مسیری که البته از آنچه ابتدا در گمان ما بود صعب العبور شد. گرفتاری های مسئولان، موکول کردن پاسخ ها به شبکه های اجتماعی و جبهه گیری هایی نظیر به شما چه ارتباطی دارد که می خواهید به این موضوع بپردازید؟!، برخی از دست اندازیهایی بود که سر راهمان قرار داشت. در نهایت آنچه اکنون پیش روی شما قرار گرفته، ماحصل گپ وگفت با مهدی شریفی، معاون سیمای خراسان رضوی، محمد کمالی، مدیر تولید صدای خراسان رضوی و جمعی از فعالان حوزه کتاب و ادبیات مشهد و کشور است که با انکا به دانش و تجربه پیشین خود نظر اتشان را درباره موضوع با ما در میان گذاشتند.

- برنامه ویژه کتاب نداریم؛ چون مخاطب عام است!

قبل از هر چیز، اجازه بدهید برویم سراغ صحبت مسئولانی که موفق شدیم به طریقی با آن ها ارتباط بگیریم. مهدی شریفی، معاون سیمای خراسان رضوی، به دلیل مشغولیت، از طریق شبکه های اجتماعی پاسخ گوی ما بود و درباره رابطه کتاب و سیما چنین گفت: «کتاب را بدون تردید می توان یکی از قدیمی ترین رسانه ها در نظر گرفت، رسانه ای سنتی که با توسعه رسانه های نوین نه تنها از بین نرفته، بلکه رسانه های نوین به کمک این رسانه سنتی آمده و برای ترویج آن تلاش کرده اند. صداوسیما و تلویزیون هم به عنوان یک رسانه نوین در اشاعه فرهنگ مطالعه و کتاب خوانی کمک بسزایی انجام می دهند. ضمن اینکه نباید فراموش کنیم که خود کتاب و صنعت نشر هم توانسته محتوا و شکل خود را با توجه به شرایط روز وفق دهد و نیاز مخاطب را از طریق تنوع و شکل محصولات برآورده سازد. در مجموع باید گفت رسانه های نوین به ویژه تلویزیون سبب هم افزایی و افزایش استفاده از کتاب شده و خواهد شد، اما آیا این هم افزایی اتفاق افتاده؟ آیا اصلا صداوسیما می با برنامه و اتفاق درخوری را در حوزه کتاب و کتاب خوانی به ثمر رسانده که حالا بخواهیم منتظر نتیجه هم افزایی آن با انتشاراتی ها یا حتی رسانه های دیگر باشیم؟

مهدی شریفی درباره فعالیت شبکه خراسان رضوی درباره کتاب و کتاب خوانی به ما می گوید: «با توجه به اینکه شبکه های استانی بیشتر جنبه بومی دارند و روند فعالیت آن ها به شکلی است که مخاطب عام دارد و بیشتر عمومی هستند، به همین دلیل در شبکه های استانی برنامه های خاص و تخصصی ویژه کتاب دیده نمی شود،

- سعی می کنیم به هر بهانه از کتاب بگوییم

او در ادامه صحبت هایش از این می گوید که با توجه به اولویت ها و سیاست گذاری ها رسانه ملی مبنی بر حمایت از فرهنگ کتاب خوانی، به ویژه توصیه های رهبر معظم انقلاب در ترویج فرهنگ کتاب خوانی، سعی می شود در برنامه های تلویزیون به هر بهانه ای تبلیغ کتاب انجام شود، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم کتاب در برنامه ها دیده شود؛ اعم از معرفی کتاب به وسیله مجری یا از طریق حضور نویسندگان موفق در برنامه ها یا استفاده از کتاب در فضای برنامه ها مثل دکور برنامه ها. درباره شبکه های سراسری و شبکه های تخصصی مثل شبکه چهار برنامه های ویژه و خاصی برای معرفی کتاب و پرداختن به موضوع کتاب و کتاب خوانی پیش بینی شده است. او در نهایت به این نکته هم اشاره کرد که شبکه استانی خراسان رضوی آمادگی دارد با همکاری و مشارکت نهادهای مرتبط مثل نهاد کتابخانه ها و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برنامه های ویژه و مناسبی با موضوع کتاب آماده و پخش کند.

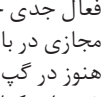
- باید حامی مالی وجود داشته باشد

محمد کمالی، مدیر تولید صدای خراسان رضوی، دیگر مسئولی بود که موفق شدیم با او تماس بگیریم. هم افزایی با دیگر رسانه ها، نکته ای بود که محمد کمالی نیز به آن اشاره کرد. او معتقد است: «هر رسانه مخاطب خاص خودش را دارد. اگر شما می خواهید حرکتی را شروع کنید باید به صورت جمعی باشد تا یک هم افزایی در دیگر رسانه ها نیز اتفاق بیفتد. به عنوان مثال وقتی به صورت هم زمان در روزنامه شهرآر، در رادیو و در شبکه های اجتماعی، یک کتاب معرفی می شود، مخاطبان مشترک درگیر آن می شوند که این رویه، اثربخشی زیادی دارد،» او در بخشی دیگر از صحبت هایش از این گفت که رادیوی خراسان رضوی سعی دارد با برنامه هایی هر چند کوتاه، سهمی در تبلیغ کتاب و فرهنگ کتاب خوانی ایفا کند و در ادامه از برنامه هایی نام برد که این هدف را دنبال می کنند، برنامه هایی چون «صبح به خیر خراسان»، «بالا خیابان پایین خیابان»، «یک صفحه از هزاران» و «زنگ کتاب» که در بازه های زمانی کوتاه و حداکثر ۱۰ دقیقه ای به معرفی کتاب می پردازد. کمالی به این نکته هم اشاره کرد که در بعضی از برنامه های غیرروتین به فراخور

موضوعی که وجود دارد، کتابی معرفی می شود. او در پایان صحبت هایش به این نکته هم اشاره کرد که: «رادیو توان این را دارد که به صورت مستقل چنین اقداماتی انجام دهد، اما این قضیه باید یک متولی داشته باشد. به این معنا که یک اسپانسر، حامی مالی، وجود داشته باشد یا خود نهاد کتابخانه ها یک تفاهم نامه با صداوسیما ایجاد کند و به صورت هدفمند کار را اجرایی کند».

- ظاهرا قرار است برنامه هایی ساخته شود، اما خروجی خاصی ندیده ایم

اما کارشناسان این حوزه چه می گویند؟ نویسنده ها، شاعران یا کسانی که به نحوی به صورت حرفه ای با کتاب طرف هستند یا دیگرانی که تجربه ای در حوزه صدا و تصویر داشته اند. احسان رضایی، فعال جدی حوزه کتاب، چندی پیش در دوره می مجازی در باب آداب کتاب خوری از این گفت که گاهی هنوز در گپ و گمده هایمان، صحبت از کتاب جای خود را در کنار صحبت از فوتبال یا سیاست یا مسائل روزمره باز نکرده است و در واقع هنوز وقتی می خواهیم درباره کتاب حرف بزنیم، اتفاق عجیبی محسوب می شود و حتی شاید فضل فروشی قلمداد شود. او که در فصل پایانی کتاب باز به عنوان یکی از کارشناسان ثابت برنامه حضور داشت، درباره جایگاه کتاب و کتاب خوانی در صداوسیما به «شهرآر» می گوید: «طبق اسناد بالادستی، تشویق به کتاب خوانی جزو سیاست های سازمانی صداوسیما است. در بعضی موارد برنامه های خوبی مثل «کتاب باز» یا سریال «کتاب فروشی دهد» را هم برای تحقق این هدف داشته اند. اما اینکه اکنون نیز چنین هدفی جزو اولویت های صداوسیما هست یا نه اطلاعی ندارم. دوستان برنامه ساز بسیاری در دو سال اخیر با من برای ساخت برنامه کتاب محور مشورت کرده اند و ظاهرا قرار است که چنین برنامه هایی ساخته شود، اما هنوز خروجی خاصی را ندیده ایم».

- عموم را باید به کتاب تشویق کنیم نه خواص! او درباره اینکه چرا تعداد برنامه های شاخص در صداوسیما زیاد نیست می گوید: «ساخت برنامه شاخص به این سادگی نیست. باید عوامل متعددی کنار هم قرار بگیرند تا یک اثر به اصطلاح گل کند. هرچه برنامه های بیشتری ساخته شود، احتمال پیداشدن یک اثر شاخص از میانشان بالاتر خواهد رفت و هرچه این برنامه های متعدد توسط عوامل حرفه ای تری ساخته شود، سرعت رسیدن به اثر شاخص بیشتر خواهد شد. اگر برنامه های شاخص و پرمخاطب کمی داریم، در این دو پیش فرض موفق نبوده ایم، سؤال دیگری که از رضایی پرسیدیم، این بود که آیا بومی بودن شبکه های استانی و مخاطب های آن، دلیل درستی است برای نپرداختن به این مقوله به صورت ویژه؟ اتفاقی که این کارشناس حوزه کتاب از اساس آن را اشتباه می داند و می گوید: «به نظر می رسد اینجا اشتباهی شده که کتاب خواندن را موضوع افشار خاص جامعه می دانند، در حالی که سیاست گذاری باید برای تشویق عموم به سمت کتاب و کتاب خوانی باشد وگرنه گروه های خاص که اصلا به چنین برنامه هایی نیاز ندارند و خودشان کار خودشان را می کنند».

- صداوسیما فقط برای یک قشر و سلیقه خاص کتاب معرفی می کند

علیرضا بدیع دیگر چهره شناخته شده حوزه ادبیات است که به سراغ او رفتیم تا نظرش را درباره این موضوع جویا شویم. شاعری که اتفاقا او هم سابقه چندین مرتبه حضور در «کتاب باز» را داشته است. او معتقد است: «صداوسیما از نظر خودش به این موضوع اهمیت می دهد، اما در عمل تنها برای عامه مردم برنامه ای ندارد. زیرا شما در رسانه ملی هرگز از محمود دولت آبادی و غلامحسین ساعدی و قاسمی و ده ها نویسنده مستقل دیگر نامی نمی شنوید. خود من از شبی که نام ساعدی و دولت آبادی را در چشم شب روشن بردم، توسط تهیه کننده با عتاب روبه رو شدم و از همان شب دیگر گفتند نیا! گاه در برخی برنامه های تخصصی مثل

کتاب و کتابخوانی

طرح: pawel kuczynski

مناسبت هم که کم نداریم در تقویم و به همین دلیل نمی شود برنامه ریزی درستی برای آن انجام شود. به عنوان مثال، خود من وقتی هنوز در مرکز بودم پیشنهادهایی برای تولید برنامه های ویژه کتاب داشتم که هیچ کدام به نتیجه نرسید. در مجموع تلویزیون به قدری درگیر برنامه های روزمره است که برنامه های این چنینی که کمی سطح فرهنگی بالاتری دارند در آن گم است و فرصت نمی شود به آن پرداخته شود. در تلویزیون سراسری هم برنامه خاصی وجود نداشت. در شبکه چهار که مخاطبانش همه از یک طیف خاص بودند چرا نباید در تلویزیون «سمفونی مردگان» و آثار دیگر معرفی می شوند؟ قسرا نیست همه مثل هم فکر کنند».

- می توانیم یک شبکه مخصوص کتاب و کتاب خوانی داشته باشیم

مصطفی اعلمی، تهیه کننده رادیو، اما بر این باور است که هرچند بحث سیاست گذاری ها در انتخاب کتاب ها برای معرفی در برنامه ها تأثیر دارد و گاهی برخی نگاه ها محدودیت هایی ایجاد می کند، اما این محدودیت ها مانع از این نمی شود که کتاب های شاخصی مثل «شارده کوچولو، آنتوان دوست اگزوپری یا آثار تولستوی و چخوف، در این میان جایی نداشته باشد. او در ادامه صحبت هایش درباره پرداختن شبکه خراسان به مقوله کتاب و کتاب خوانی می گوید: «اتفاقا شبکه محلی با توجه به اینکه رسالت و وظیفه اش پرداختن به هویت محلی است، می تواند خیلی خوب روی این قضیه مانور بدهد، به شرط اینکه ویژگی ها و مؤلفه های بومی در آن رعایت شود. به عنوان مثال

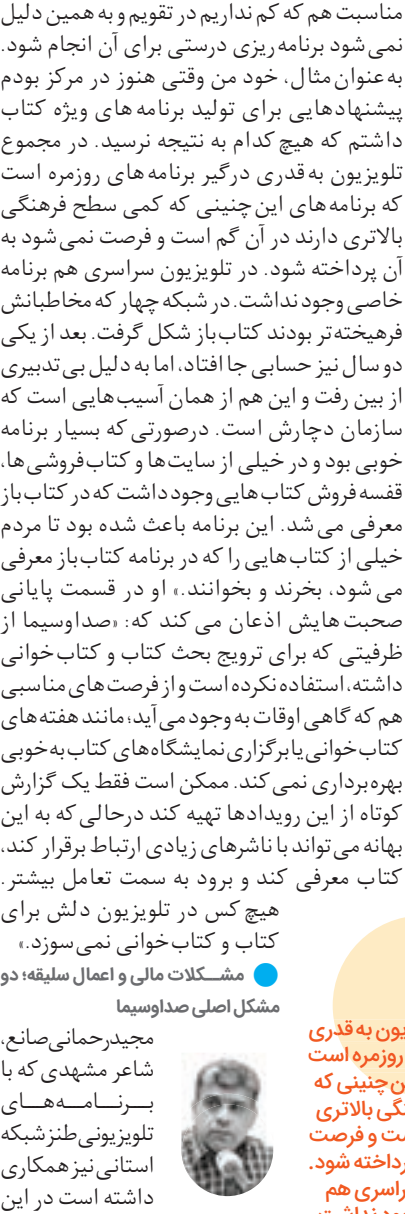
- ما گنجینه حرم مطهر رضوی را داریم؛ تاریخ چند صدساله ای که کتاب های زیادی نیز درباره آن به چاپ رسیده است و می تواند یک منبع غنی برای پرداختن به این قبیل موضوع ها باشد،» اعلمی در بخش دیگری از صحبت هایش به این نکته اشاره می کند که: «طرفیت پرداختن به موضوع کتاب و کتاب خوانی در حدی است که یک شبکه مختص آن ایجاد شود، چون هم علاقه مندان زیادی دارد و هم محتوای درخور استفاده در این حوزه زیاد است.

- کتاب جایی در سریال ها و برنامه های کودک ندارد

نسرين رجب پور، نویسنده کتاب «بابارجب»، معتقد است عصر، عصر رسانه است و چه بخواهیم و چه نخوایم، در این دوره و زمانه بخش زیادی از مردم سبک زندگی شان را از صداوسیما الگوبرداری می کنند. اما واقعیت این است که این رسانه در مقوله کتاب و کتاب خوانی کم کاری کرده است. به عنوان مثال: «در برنامه های کودک یا در سریال ها معمولا حرفی از کتاب نیست. فقط هرازگاهی شخصی را می بینید که عینکی به چشم دارد و کوهی از کتاب روی میزش قرار دارد. یک لحظه آن را از چشم برمی دارد، دیالوگی می گوید و تمام. ما کتاب را در صداوسیما بیشتر از این نمی بینیم. حتی وقتی اتاق شخصی یک فرد را نشان می دهد خبری از یک کتابخانه در آن نیست. گاهی پیش آمده است که در شبکه خراسان رضوی، در مناسبت هایی مثل دفاع مقدس از کتاب های مرتبط با موضوع صحبت شده، اما آیا همین اندازه نسبت به کل زمانی که مردم از برنامه های مثل هفته کتاب و رادیو استفاده می کنند کافی است؟ نه اینکه اصلا این مقوله جایی در صداوسیما نداشته باشد، اما کم کار شده و به حد متوسط هم نرسیده است.»

- صداوسیما از ظرفیتی که برای ترویج کتاب و کتاب خوانی داشته، استفاده نکرده است

مهدی محمدی، کارگردان و کارمند رسمی صداوسیماست که البته سه سال پیش بازنشسته شده است. او می گوید: «در شبکه استانی برنامه هایی وجود دارد که در آن ها کتاب معرفی می شود، اما اینکه برنامه ای اختصاصی برای این منظور وجود داشته باشد خیر، مگر در مناسبت هایی مثل هفته کتاب و کتاب خوانی. درست است که در اسناد بالادستی این سازمان مسائل مختلفی ذکر شده است، اما آنچه در عمل می بینیم، متفاوت است و در واقع به همه آنچه بیان شده پرداخته نمی شود. گاهی اوقات نیز دچار اقت مناسب زدگی می شویم.

در مجموعه تلویزیون به قدری درگیر برنامه های روزمره است که برنامه های این چنینی که کمی سطح فرهنگی بالاتری دارند در آن گم است و فرصت نمی شود به آن پرداخته شود.

در تلویزیون سراسری هم برنامه خاصی وجود نداشت. در شبکه چهار که مخاطبانش همه از یک طیف خاص بودند چرا نباید در تلویزیون «سمفونی مردگان» و آثار دیگر معرفی می شوند؟ قسرا نیست همه مثل هم فکر کنند».

- می توانیم یک شبکه مخصوص کتاب و کتاب خوانی داشته باشیم

مصطفی اعلمی، تهیه کننده رادیو، اما بر این باور است که هرچند بحث سیاست گذاری ها در انتخاب کتاب ها برای معرفی در برنامه ها تأثیر دارد و گاهی برخی نگاه ها محدودیت هایی ایجاد می کند، اما این محدودیت ها مانع از این نمی شود که کتاب های شاخصی مثل «شارده کوچولو، آنتوان دوست اگزوپری یا آثار تولستوی و چخوف، در این میان جایی نداشته باشد. او در ادامه صحبت هایش درباره پرداختن شبکه خراسان به مقوله کتاب و کتاب خوانی می گوید: «اتفاقا شبکه محلی با توجه به هویت محلی است، می تواند خیلی خوب روی این قضیه مانور بدهد، به شرط اینکه ویژگی ها و مؤلفه های بومی در آن رعایت شود. به عنوان مثال

- ما گنجینه حرم مطهر رضوی را داریم؛ تاریخ چند صدساله ای که کتاب های زیادی نیز درباره آن به چاپ رسیده است و می تواند یک منبع غنی برای پرداختن به این قبیل موضوع ها باشد،» اعلمی در بخش دیگری از صحبت هایش به این نکته اشاره می کند که: «طرفیت پرداختن به موضوع کتاب و کتاب خوانی در حدی است که یک شبکه مختص آن ایجاد شود، چون هم علاقه مندان زیادی دارد و هم محتوای درخور استفاده در این حوزه زیاد است.

- کتاب جایی در سریال ها و برنامه های کودک ندارد